

רחל מדחלת על כל העולם

מלחמת חמש השנים מסתיימת

חמש שנים נמשכה המלחמה בין טלי פרידמן ואבי קויש. זה היה אחד הרומנים הממושכים והמעניינים ביותר שידעה העיר העברית הראשונה מעודה. כאשר נבחרה בזמנו טלי למלכת המים, כשהיא גוברת על יריבתה שרה גורן, טענו משמיצים ולא משמיצים כי היה זה רק בגלל אבי, שגייס את כל החברים שלו והביא אותם לטקס הבחירה, והם הם ש' הנחילו לטלי את הנצחון.

במשך חמש שנות הרומן שלו עם טלי, הספיק אבי לצאת גם עם כמעט כל המלכות והלאמלכות האחרות בעיר הגדולה. הוא יצא עם שרה גורן, עם אבישג פפה, המלכה של 66 או 67 — מי מסוגל לזכור בדיוק — ועם גוסטו. בהתחשב בעובדה שהוא היה אבי קויש, גם התיך בזכות עצמו וגם הבן של אביו — אחד ממנהיגי מפעל הארגון הענק — לא היתה זו בעייה בשבילו להשיג את כל הזוהרות הללו. אך — שוב לדברי משמיצים — הוא יצא איתן תמיד רק כדי להרגיז את האחת והיחידה — טלי.

טלי פרידמן

מי הרגיו את מי בסוף, תוכלו לשפוט בעצמכם. שני היריבים רכשו להם דירת שלושה חדרים בנווהירסקו, ובעוד חודשים יעמידו חופה באולמי דולפין בתל-אביב. זה נקרא סיום יפה למלחמה. אני מקווה.

התעשייניות החדשות

מי שחושב שלהיות אשה עשירה, או אפילו רק אשה של איש עשיר, זה דבר קל, איננו יודע על מה הוא מדבר. זהו מקצוע קשה, מלא בעיות וכאב-ראש: לבחור ול' עדין ללא הרף מלחמה מתאימה, שתנקר את עיני כל החברות. לבחור כל פעם דיאטה חדשה, ספורט חדש, מסעדה חדשה, תופרת חדשה, לאן לנסוע לחופש, מה ללבוש היום בערב, מחר בערב, אתמול בערב. בקיצור — החיים לגמרי לא כל כך קלים.

פיתרון קלאסי מצאו לאחרונה שלוש סובות לות כנ"ל: לא רק לסבלותיהן שלהן. הן גם עוזרות לחברותיהן לפתור בעיות.

זה התחיל עם אביבה גרינשפן, ש' פתחה יחד עם אחותה, רעיה בלפנר,

מלכה רוזנשטיין

בוטיק בחולון, המיועד לאו דוקא לדלת העם. לבעלי זיכרון קצר שני שמות אלו אולי לא אומרים הרבה, אבל העובדה היא ששתי האחיות הן בנותיו של התעשיין הר' נודע היים ירושלמי, שהוריש להן עם מותו איזה עשרה מיליון ל"י. מה שמוכיח שהשם איננו מיס, והבנות ירשו את הכוסר הייצרני של אביהן. הבוטיק עוד קטן, כיום, אבל זוהי רק ההתחלה, חכו ותיראו.

בעקבות שתי התעשייניות המתחילות ה' לכה עתה אשת זוהר אחרת, מלכה רוי זנשטיין. גם היא פתחה בוטיק בביתה המהודר ברחוב משה שרת שבצפון תל-אביב, ובימים אלו נסעה ללונדון להביא מ' שם מלאי.

והייתי מייצעת לכם למחות את החיוך המלגלג. גם סבו של רוטשילד התחיל כ' רוכל. ככה בונים אימפריות, רבותי.

אהרון ועדנה כהן

חתונתה של רבקה לה זוהר

הרוויחה. מי שרק עבר עליך בית-הכנסת הספרדי שם, על ההר — נכנס להשתתף בשמחה.

וככה התמלא בית-הכנסת חוגגים מ-פה לפה. חלק היו שייכים לשמחה, חלק פחות. היו שם משפחת פשנל, וגברי בניאי ואמו, שייצגו את הגששים, וכל החברים הישנים מלהקת חיל הים, ו' דויד וליזה מהמספרה שלהם, ותי-קי דיין, ויונה עטרי, ואורי זוהר, וכדומיהם.

והיו גם אחרים.

למשל אשה שמנה שנכנסה ישר לכניון הכיבוד, והחלה מתכבדת ועו' רמת עוגיות לתוך המטפחת. "גברת," ניגש אליה השמש, "זה בשביל המשפ' חה, את יודעת?" "בטה, בטח," ענתה האורחת, "יש לי משפחה גדולה, ברוך השם."

החופה עצמה נערכה בנוסח יהדות ספרד, כשארבעה גברים מחזיקים את החופה בידיהם, לא במוטות. הכלה היתה יפה כמו כלה תחת חופתה, ונר' גשת אפילו יותר. אחרי החופה התי' כבדו כולם בעליגנן ממולאים שישליק, והצטלמו עם הכלה והחתן — כן, צריך לזכור שהיה גם חתן בכלל השמ' חה, הלא הוא ויליאם קרינסקי — ורבקה'לה סחבה את הסבתא שלה כדי להכיר לה את כל החוכמים.

ואחר כך נסעו כולם לחאן הירושלמי, והחתן והכלה חתפנו לעיסוקיהם.

רבקה'לה זוהר, סבתה ובעלה

מי שלא היה ביום רביעי האחרון בהרציון בירושלים — לא יודע מה שהוא הפסיד: את חתונתה של רבקה'לה זוהר. לעומת זאת, כל מי שהיה שם —

הזוג המעופף

חתונה נוספת — כן, עוד אחת. אני אש' מה? כולם מתחננים בימים אלו, אפילו יותר מאשר מתגרשים, אז חתונה נוספת, כמו שאמרתי, היא זו של אהרון כהן, גרוש ואב לשני ילדים, מהגוסטו בן 42, מור' תיקי אלעזל וקרוב של אייבי נתן, ר' עדנה הרשפלד, דיילת אלעזל בת 27.

אהרון הכיר את עדנה לפני ארבע שנים, כשהיא באה לחתונה של אחותו, ומאז הם עברו לטוס יחד. ססו, ססו — עד שבשבוע שעבר התחתנו.

בחתונה, שהתקיימה בבית הוריה של עדנה באפקה, הגישו מאכלים הודיים שהובאו ישר מטאג' מאהל, מסעדתו של החתן. כן, יש לו גם מסעדה. וההמשך יתקיים בליל סיל-וסטר, שאו יערוך הזוג מסיבת-המשך בחילה הערבית המשגעת של אהרון בעיר העתיקה בצפת.

שכל החיים תערכו רק מסיבות המשך, ילדים.

בפעם השלישית — לא ב'ית-סוהר

עשיר בשם גוטשטיין, לא זקן — בן 60 בסך-הכל — שהביע את התפעלותו מהגרור שנה היפהפייה. אלה זינקה לחייה החודשה באומץ-לב ראוי לשבה, בהתחשב בגודל חי' וזיותיה הקודמות. היא נסעה לבלגיה להכיר את הגוטשטיינים, ראתה כי טוב. חזרה אר' צה, נישאה לגוטשטיין, ערכה מסיבה צנועה לאיזה מאה קרובים במלון סארק התל-אביבי, ונסעה לבלגיה.

זה היה באמצע החודש שעבר, ומאז ועד עתה מגיעים ממנה משם רק מכתבים נל' הבים, מלאים תיאורי העושר והאושר שבו היא אפופה.

הלוואי שימשיכו, ברגע שבשבת-ההואר חתניים.

יש נשים שמתחתנות על-מנת להיות נשור' אות, ויש שמתחתנות על-מנת להתגרש. אר' לם אצל מסעות בלבד דומה שרשרת הני' שואין והגירושין לסיפור הרפתקאות מותח, כמו אצל אלה דוירסקו.

את הסיבוב הראשון ערכה אלה עם בנו של תעשיין תל-אביבי נודע. הסיבוב השניים כאשר החתן אושפז בבית-חולים לחולי-רוח. את הסיבוב השני היא ביצעה עם עורך-דין דוירסקו. היא התחתנה איתו בבית-הסוהר, שם הוא ישב בגלל איזו מעילה קטנה, כשהוא השתחרר, היא התגרשה מ' מנו, ועברה לעבוד כמזכרת במשכית.

לפני איזה חצי שנה היא הכירה את ה' סיבוב השלישי שלה. היה זה אלמן בלגי